

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoEk/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815207223
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8815207223.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu JUDr. Romana Lajoša v exekučnej veci oprávneného BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 36 432 105, proti povinnej A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom C. D. X, XXX XX, C. D., o vymoženie 595,58 eur s príslušenstvom, súdnym exekútorom JUDr. Michal Brožina, Exekútorský úrad Svidník, o sťažnosti súdneho exekútora proti výroku II. uznesenia vyššieho súdneho úradníka sp.zn. 3Er/761/2015-33 zo dňa 26.11.2019, o odvolaní súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 3Er/761/2015 – 45 zo dňa 05.01.2022, takto

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie súdneho exekútora.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol tak, že :

„I. Sťažnosť súdneho exekútora proti výroku II. uznesenia vyššieho súdneho úradníka sp.zn. 3Er/761/2015-33 zo dňa 26.11.2019 zamietá ako nedôvodnú.“

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie podľa ust. § 248, § 249, § 250 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), podľa ust. § 36 ods. 2, § 38 ods. 1, 2, § 44 ods. 4, § 47 ods. 3, § 196, § 200, § 203 ods. 1, § 243h ods. 1 Exekučného poriadku., podľa § 30 Vyhlášky č. 68/2017 Z.z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady SR č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a o exekučnej činnosti, podľa § 2, § 3, § 14 a § 22 ods. 1, 2 Vyhlášky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že v tomto prípade je podstatná skutočnosť, že k vydaniu poverenia ešte nedošlo. Začalo sa len exekučné konanie, ktoré bolo zastavené uznesením zo dňa 26.11.2019. Exekúcia sa nezačala. To znamená, že exekútor nemohol reálne začať vykonávať úkony exekúcie tak ako ich vykonáva po vydaní poverenia, teda po začatí exekúcie. Exekučný poriadok v § 196 a nasl. upravuje odmenu exekútora po vydaní poverenia, čo nie je daný prípad. Aj ustanovenie § 14 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z. z., podľa ktorej si exekútor uplatnil najnižšiu odmenu 33,19 eur, hovorí o odmene, ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví. V danej exekučnej veci však nedošlo k zastaveniu exekúcie, ani k vylúčeniu exekútora, ale došlo k zastaveniu exekučného konania, preto nie je možné priznať exekútorovi odmenu podľa ust. § 14 ods. 1 vyhlášky. Zastavené bolo exekučné konanie.

4. Obdobne je to upravené aj v § 47 ods. 3 druhá veta Exekučného poriadku, kde je uvedené, že do doručenia poverenia má exekútor len nárok na odmenu za spísanie návrhu a náhradu účelne vynaložených výdavkov.

5. Súdny exekútor si žiadal priznať náhradu hotových výdavkov za exekučnú činnosť vo výške 3,30 eur, pričom tieto hotové výdavky pozostávajú z poštovného 2 x v sume 1,15 eur + DPH, teda 2,76 eur za žiadosť o udelenie poverenia a návrh exekútora na priznanie trov a nákladov za spotrebu kanc. materiálu v sume 1,00 euro + DPH, teda 1,20 eur. Tieto výdavky musel súdny exekútor vynaložiť. Súd priznal v rámci týchto hotových výdavkov aj náklady za kancelársky materiál, nakoľko odmena za exekučnú činnosť exekútorovi nebola priznaná a teda v rámci odmeny neboli zahrnuté tieto náklady. Dôvodnosť priznania týchto nákladov vyplýva z § 22 ods. 1 vyhlášky, podľa ktorej exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti, kde výpočet týchto výdavkov je len demonštratívny.

6. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami mal exekučný súd za to, že vyšší súdny úradník vyvodil správny právny záver, ktorý riadnym spôsobom odôvodnil. Keďže sa na skutkových ani právnych zisteniach nič nezmenilo, sudca sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí, a preto musel sťažnosť súdneho exekútora ako nedôvodnú zamietnuť /obdobne rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica, sp. Zn. 14 CoE/47/2013 zo dňa 12.03.2013/.

7. Exekučný súd zároveň v poučení uviedol, že proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

8. Proti tomuto uzneseniu napriek poučeniu podal odvolanie súdny exekútor E. F. G.. Právne odôvodnil svoje odvolanie podľa ust. § 243h, § 9a ods. 1 až 4 zákona č. 233/1995 Z.z., účinného do 31.05.2017, podľa § 355 ods. 2, § 357 písm. m/, § 362 ods. 1, 2 CSP, a § 203 ods. 1, § 47 ods. 3 Exekučného poriadku. Konštatoval, že pre priznanie trov exekúcie v tomto konkrétnom prípade, t.j. ak súd súdному exekútorovi neudelil poverenie na vykonanie exekúcie, a následne súd rozhoduje o zastavenie exekúcie, je potrebné postupovať podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku. Súd môže uložiť oprávnenému nahradíť nevyhnutné trovy exekúcie. Poukázal na Nálezy ÚS SR, napríklad PL.ÚS 21/2000, PL.ÚS 49/2003, a uznesenie ÚS SR, napríklad sp.zn. I.ÚS 5/2000, z ktorého citoval. Ďalej konštatoval, že ako vyplýva zo znenia § 4 ods. 1 Exekučného poriadku, je exekučná činnosť súdneho exekútora prakticky jediným povoleným zdrojom príjmu súdneho exekútora. Preto mu zákon priznáva nárok na odmenu. Z tejto odmeny súdny exekútor platí celý chod exekútorského úradu, t.j. nájom priestorov, energie, mzdy pracovníkov, odvody do fondov, výpočtovú techniku a jej prevádzku, prevádzku archívu, a podobne. Ak súdny exekútor nebude schopný financovať činnosť exekútorského úradu, bude to mať za následok aj ohrozenie základného ústavného práva pre oprávnených zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy SR. Následne citoval ust. § 44, § 36 Exekučného poriadku, a konštatoval, že v súvislosti s povinnosťou oprávneného zaplatiť trovy exekúcie, možno poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu SR č. IV.ÚS 278/2014 zo dňa 13.05.2014, podľa ktorého oprávnený zaviniel zastavenie exekúcie preto, lebo exekučný titul nebol vykonateľný, a aj keď na exekučnom titule bola doložka právoplatnosti a vykonateľnosti. Zároveň pre úplnosť uviedol, že odmena exekútora nie je viazaná na udelenie poverenia, respektíve neexistuje žiadne také ustanovenie exekučného poriadku, ktoré by pojednávalo o tom, že odmena exekútora je viazaná na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Odmena patrí za výkon exekučnej činnosti. Taktiež v exekučnom poriadku nie je ustanovenie, ktoré pojednáva o tom, že exekútor nemá vo vzťahu k oprávnenému nárok na odmenu, ale iba na hotové výdavky. Pojem exekučná činnosť definoval NS SR v rozhodnutí sp.zn. 7MCdo/7/2011, z ktorého citoval. Napokon konštatoval, že v minulosti viackrát zdôraznil ÚS SR, že je povinnosťou orgánov verejnej moci vykladať právne normy ústavno-konformne a nie formalisticky. Preto navrhol napadnuté uznesenie podľa ust. § 388 CSP zmeniť a priznať súdному exekútorovi trovy exekučného konania tak, ako ich uplatnil.

9. Odvolanie bolo zaslané na vedomie tak oprávnenému ako aj povinnej.

10. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 CSP, a nasledujúcich, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, podľa ust. § 385 ods. 1 CSP, a contrario a dospel k záveru, že podané odvolanie je potrebné odmietnuť nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný.

11. S účinnosťou od 1. júla 2016 bola zákonom zúžená možnosť podať odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie, keďže v súlade s ustanovením § 355 ods. 2 CSP, je odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie prípustné iba, ak to zákon pripúšťa.

12. Podľa § 357 CSP je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o: a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní, počítaní a iných zrejmych nesprávností okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164 a o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

13. Tak, ako to vyplýva z ust. § 357 CSP, voči uzneseniu o zamietnutí sťažnosti súdneho exekútora odvolanie ako prípustné uvedené nebolo.

14. Z obsahu spisu i odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie vyplýva, že oprávnený podal dňa 30.03.2015 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie pohľadávky vo výške 595,58 eur spolu s príslušenstvom, na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zo dňa 27.07.2010, sp.zn. WHB0110146, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.09.2010 a vykonateľnosť dňa 01.10.2010. Súdny exekútor následne v zmysle § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) požiadal Okresný súd Vranov nad Topľou o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

15. Dňa 30.07.2015 bola uznesením exekučného súdu žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.05.2016.

16. Dňa 09.03.2016 doručil súdny exekútor exekučnému súdu podanie, v ktorom súdu oznámil, že keďže bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá a súd exekúciu zastaví ex offo, žiada priznať trovy exekúcie a na ich náhradu zaviazat' oprávneného, keďže ten zavinil zastavenie exekúcie, lebo žiadal vykonať exekúciu na základe nespôsobilého exekučného titulu. Trovy exekúcie si súdny exekútor vyčíslil vo výške 43,79 eur: odmena 33,19 eur, hotové výdavky 3,30 eur (spotreba kancelárskeho materiálu 1,00 eur, poštovné - udelenie poverenia 1,15 eur, poštovné - návrh exekútora na priznanie trov 1,15 eur) + daň z pridanej hodnoty 7,30 eur podľa § 196, § 197 ods. 1, § 203 Exekučného poriadku a vyhlášky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov.

17. O zastavení a o trovách exekúcie rozhodol exekučný súd uznesením č.k. 3Er/761/2015- 33 zo dňa 26.11.2019. Vo výroku I. súd rozhodol o zastavení exekučného konania, a to s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 4 Exekučného poriadku a vo výroku II. rozhodol o tom, že oprávnený je povinný zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 3,96 eur do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia. Súd nepriznal súdnemu exekútorovi minimálnu odmenu vo výške 33,19 eur podľa § 14 ods. 1 vyhlášky. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nárok na minimálnu odmenu za výkon exekučnej činnosti podľa § 14 ods. 1 vyhlášky patrí súdnemu exekútorovi, ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak súd exekúciu zastaví. Vzhľadom na právoplatné zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia, súdny exekútor v zmysle ust. § 36 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu nezačal vykonávať, preto mu nepatrí odmena za výkon exekučnej činnosti v sume 33,19 eur.

Súd priznal súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov podľa § 22 ods. 1 a 2 vyhlášky (spotreba kancelárskeho materiálu vo výške 1,00 eur, poštovné - udelenie poverenia vo výške 1,15 eur, poštovné - návrh exekútora na priznanie trov 1,15 eur + DPH vo výške 0,66 eur), nakoľko mal za preukázané, že mu tieto hotové výdavky aj reálne vznikli. Toto rozhodnutie vydal vyšší súdny úradník.

18. Proti tomuto uzneseniu podal súdny exekútor v zákonnej lehote sťažnosť, ktorá bola súdu doručená dňa 24.11.2020. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že súdny exekútor napadol výrok II. uznesenia vyššieho súdneho úradníka, pričom namietal, že súd nesprávne rozhodol o výške náhrady trov exekúcie. Odvolával sa na § 47 ods. 3 Exekučného poriadku, podľa ktorého do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má exekútor nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov. Uviedol, že odmena exekútora nie je viazaná na udelenie poverenia, resp. nejestvuje žiadne také ustanovenie Exekučného poriadku, ktoré by pojednávalo o tom, že odmena exekútora je viazaná na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Odmena patrí za výkon exekučnej činnosti. Tiež uviedol, že v exekučnom poriadku nie je ustanovenie, ktoré pojednáva o tom, že exekútor nemá vo vzťahu k oprávnenému nárok na odmenu, ale iba na hotové výdavky. S poukazom na tieto skutočnosti súdny exekútor v sťažnosti navrhol, aby súd napadnuté uznesenie zmenil a priznal mu náhradu trov exekúcie tak, ako si ich uplatnil v podaní zo dňa 07.03.2016.

19. Exekučný súd napadnuté rozhodnutie preskúmal podľa § 239 ods. 1 CSP, podľa ktorého, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

20. Dôvody, pre ktoré bola sťažnosť súdneho exekútora ako nedôvodnú zamietnutá popísal odvolací súd bližšie v bodoch 1 až 6 tohto odôvodnenia.

21. Z ust. § 357 CSP (citovaného v bode 12. odôvodnenia) vyplýva, že odvolanie súdneho exekútora bolo podané proti rozhodnutiu proti ktorému odvolanie nie je prípustné. Preto odvolací súd v zmysle ust. § 386 písm. c/ CSP, odvolanie ako smerujúce proti rozhodnutiu proti ktorému nie je odvolanie prípustné odmietol. Vzhľadom na odmietnutie odvolania sa odvolací súd nezaoberal vecnou správnosťou odvolaním napadnutého uznesenia.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).